

Skatteministeriet

lovgivningoekonomi@skm.dk

ac@skm.dk

27. september 2019

Ændring af inddrivelsesloven – kommunale forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse, j.nr. 2019-3365

Vi er overordnet positive over for forslaget, der skal gøre det muligt for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder at vælge privat inddrivelse, og at det desuden er hensigten, at de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder skal have mulighed for at overvælte omkostningerne ved den private inddrivelse på skyldneren.

Vi bemærker dog samtidig, at der er behov for en præcisering og justering af forslaget for, at dette kan få den tilsigtede virkning og muliggøre et reelt alternativ til inddrivelse via restanceinddrivelsesmyndigheden.

Den foreslåede ordning med til- og fravalg er desværre uflexibel, da der reelt er tale om et engangstilbud om at vælge privat inddrivelse – og at dette valg skal ske inden for tre måneder i 2020, hvor forsyningsvirksomhederne ikke kan lave økonomiske beregninger med henblik på at finde den mest fordelagtige ordning. En sådan begrænsning synes uhensigtsmæssig og ubegrundet.

Det burde være administrerbart for alle parter, om et aktivt til-/fravalg af privat inddrivelse binder forsyningsvirksomheden for en periode på f.eks. to år – og at det derefter igen er muligt at vælge for en ny toårig periode, om der ønskes offentlig eller privat inddrivelse. Det vil bl.a. give rum for at vælge den offentlige inddrivelse, når EFIs afløser viser sig effektiv – ligesom det også vil tillade den nødvendige ensretning af procedurer for selskaber, der har gennemgået en fusion eller spaltning.

Endelig er det væsentligt, at der tilvejebringes en hjemmel i den foreslåede § 1 b til at kræve, at skyldneren betaler omkostninger i medfør af rentelovens §§ 9 a og 9 b *uanset udpantningsretten*. Dette vil sikre, at den tilsigtede retstilling reelt opnås; det vil sige, at de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der har valgt privat inddrivelse, opnår samme mulighed for at overvælte omkostninger på skyldner, som private forsyningsvirksomheder har på nuværende tidspunkt.

Idet vi vedlægger bilag 1-3, som uddyber ovenstående, står vi naturligvis til rådighed, såfremt der er behov for yderligere.

Med venlig hilsen

Carl-Emil Larsen
DANVA

Lars Aagaard
Dansk Energi

Kim Mortensen
Dansk Fjernvarme

Mikkel Brandrup
Dansk Affaldsforening

BILAG 1

Uddybende bemærkninger

I det følgende er der fokus på juridiske emner, som kræver præciseringer for, at den foreslåede ordning kan fungere efter hensigten som et reelt alternativ til den offentlige inddrivelsesordning. Der vil derudover være bilag, som uddyber udvalgte emner.

Den foreslåede ordning for valg af privat inddrivelse

Det er rigtigt set, at der er behov for et supplerende instrument til at håndtere 2/3 af skyldnerne, som Gældsstyrelsens inddrivelsessystem reelt ikke kan nå via modregning, lønindeholdelse m.m. Dertil kommer, at privat inddrivelse også kan ses som en aflastning af styrelsen.

De kommunalt ejede forsyningsvirksomheder gives alene kort frist på tre måneder til at træffe et valg mellem offentlig eller privat inddrivelse. Af hensyn til de offentlige forsyningsvirksomheders mulighed for at kunne nå at inddrage de relevante beslutningstagere i beslutningsprocessen skal vi henstille til, at fristen i det mindste forlænges med tre måneder, således at valget skal meddeles restanceinddrivelsesmyndigheden senest den 1. juli 2020, dog senest seks måneder fra forsyningsvirksomhedens opnåelse af retsevne.

Det fremgår desuden af den foreslåede § 1b, stk. 2, at såfremt der vælges privat inddrivelse, er forsyningsvirksomheden bundet i tre år. Der gives således kun mulighed for ét valg og ét omvalg, hvis der er valgt privat inddrivelse primo 2020.

Dette er efter vores opfattelse unødigt ufleksibelt ikke mindst set i lyset af, at det på nuværende tidspunkt er overordentlig vanskeligt for de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder at foretage en nærmere beregning af, hvad der vil være mest fordelagtigt for den pågældende forsyningsvirksomhed. Dette hænger naturligvis også sammen med, at det er højst usikkert, hvornår inddrivelse via restanceinddrivelsesmyndigheden reelt kommer til at fungere effektivt. Vi har noteret os Rigsrevisionens rapport fra september 2019.

Som ordningen er beskrevet i forslaget, er den oplagte anbefaling fra foreningerne til forsyningerne, at de med fordel kan vælge privat inddrivelse primo 2020.

Der bør gives de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder en højere grad af reel valgfrihed og fleksibilitet i ordningen, og vi foreslår derfor, at der gives mulighed for at foretage et reelt valg igen efter en periode på to år fra den første meddelelse til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Med den foreslåede ordning vil det ikke være muligt at træffe et valg for den enkelte fordring, således som det har været ønsket fra de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder. Den foreslåede ordning er i øvrigt ikke begrundet i lovforslaget.

I forhold til spørgsmålet om at forsyningernes valg af inddrivelse på fordringsniveau har vi forståelse for lovgivers vurdering af, at det vil øge retssikkerheden, at virksomheden vælger den samme ordning for samtlige fordringer og underfordringer.

Men vi synes dog, at det skulle være muligt med en ordning, hvor der foretages et valg på fordringsniveau, idet det afgørende må være, at det blot ikke skal være muligt, at en fordring kan være under inddrivelse både hos en privat inkassator og via resistanceinddrivelsesmyndigheden på samme tid.

Udpantningsret og adgangen til at overvælte omkostninger på skyldner

Foreningerne finder det nødvendigt, at virksomhederne, der har valgt privat inddrivelse, kan overvælte omkostningerne til opkrævning og inddrivelse (udenretligt såvel som ved fogedretten) på skyldneren på lige fod med private forsyninger. Først da lige-stilles offentlige forsyningers inddrivelses muligheder med privatejede forsyninger.

Reglerne skal naturligvis understøtte dette. Det gør forslaget imidlertid ikke.

I henhold til den foreslåede § 1 b, stk. 3, finder inddrivelseslovens § 11 anvendelse for de fordringer, for hvilke en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed har valgt privat inddrivelse.

Inddrivelseslovens § 11 foreskriver, at fordringer omfattet af loven som udgangspunkt er tillagt udpantningsret, medmindre de er omfattet af lovens bilag 1, der omfatter civilretlige fordringstyper. Bilaget indeholder dog en række undtagelser til undtagelsen, og disse krav bliver dermed også omfattet af lovens udgangspunkt om udpantningsret.

Det fremgår af bemærkningerne side 16 og side 41, at de kommunalt ejede forsyningsvirksomheders fordringer som udgangspunkt vil være offentligretlige, da kunderne typisk ved lov vil være forpligtede til at modtage ydelsen.

Videre fremgår det af bemærkningerne side 16, at forslaget ikke indebærer, at nye typer af fordringer tillægges udpantningsret, men at der alene er tale om at videreføre udpantningsretten for fordringer, som også i dag er tillagt udpantningsret.

Udpantningsretten indebærer, at den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds krav kan tvangsfuldbyrdes af fogedretten, jf. retsplejelovens § 478, stk. 2, og at det ikke er en forudsætning for at foretage udlæg, at den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed har opnået dom for sit krav eller andet tvangsfuldbyrdesgrundlag, jf. retsplejelovens § 478, stk. 1.

Det følger af bemærkningerne side 41, at de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der har valgt privat inddrivelse, med muligheden for på skyldneren at overvælte inddrivelsesomkostninger ved udenretlig inddrivelse og hos skyldneren kræve rykker- og inkassogebyrer, vil opnå samme mulighed (for at overvælte omkostninger på skyldner), som private forsyningsvirksomheder har på nuværende tidspunkt.

Dette er imidlertid ikke tilfældet i det omfang den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds krav er tillagt udpantningsret, idet udpantningsretten vil betyde, at der langt fra vil være adgang til at opnå omkostningsdækning i samme omfang som de private forsyningsvirksomheder, og dermed at forslaget ikke i sin nuværende udformning vil give den tilsigtede mulighed for at kunne overvælte inddrivelsesomkostninger på skyldner.

Dette skyldes, at det følger af retspraksis, at hvis en fordringshaver kan vælge at gå direkte til udpantning (tvangsfuldbyrdelse i fogedretten), anses det ikke for relevant først at søge kravet inddrevet udenretligt, før kravet indbringes for fogedretten.

Det er derfor vigtigt, at der tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel i den foreslåede § 1 b til at kræve, at skyldneren betaler omkostninger i medfør af rentelovens §§ 9 a og 9 b *uanset udpantningsretten*. Dette vil sikre, at den tilsigtede retstilling reelt opnås; det vil sige, at de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der har valgt privat inddrivelse, opnår samme mulighed for at overvælte omkostninger på skyldner, som private forsyningsvirksomheder har på nuværende tidspunkt.

En del krav vil jo netop kunne inddrives ved sædvanlige inkassoskridt uden at belaste fogedretterne unødigt.

Serviceselskaber ejet af kommunalforsyningsvirksomheder

Der findes serviceselskaber, der er ejet af enten en kommune eller flere kommuner. Det sker, at disse selskaber er kreditor hos en kunde.

For kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der indgår i en koncern, vil der i givet fald kunne opstå den u hensigtsmæssige situation, at hvis forsyningsvirksomhederne vælger at "udtræde" af det offentlige inddrivelsessystem ved restanceinddrivelsesmyndigheden, vil dette kun gælde for fordringer i forsyningsvirksomheden (driftsselskaberne), hvorimod fordringer fra øvrige selskaber i koncernen (holdingselskaber, serviceselskaber mv.) stadig skal overgives til restanceinddrivelsesmyndigheden.

For at imødekomme en ensartet behandling af alle selskaber i en kommunal forsyningskoncern i inddrivelsesmæssig henseende foreslås lovforslagets § 1, nr. 2 ændret til følgende:

"En kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller hertil koncernforbundne virksomheder, herunder serviceselskaber, kan vælge, at ingen af virksomhedens fordringer, der endnu ikke er eller har været overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, skal være omfattet af loven..."

Stk. 2. Når der er gået 3 år eller mere fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af meddelelsen i stk. 1, 2. pkt., *kan virksomhed omfattet af stk. 1* ved en ny meddelelse til restanceinddrivelsesmyndigheden vælge"

Fusion og spaltning

På side 36 f er det understreget, at et givet til- eller fravalg af privat inddrivelse fastholdes, selvom virksomheden efterfølgende indgår i en fusion eller spaltning. Dette synes som en unødvendig rigid og for mange u hensigtsmæssig ordning.

Der sker i forsyningsbranchen adskillige organisatoriske ændringer, og konsolidering benyttes ofte mhp. at effektivisere til gunst for forbrugere og samfund.

Det er vores bedste vurdering, at det vil være administrativ håndterbart for alle parter, at der er en ordning, hvor der kan ske omvalg/nyvalg hvert andet år, så en virksomhed ikke skal belemres med unødvendige, administrative opgaver, som ikke understøtter den restanceprocedure, der ønskes konkret.

Annullering af indberetninger til restanceinddrivelsesmyndigheden

Af bemærkningerne s. 34 nederst og s. 35 øverst fremgår det, at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed, der har meddelt restanceinddrivelsesmyndigheden, at dens fordringer skal inddrives ved privat inddrivelse, vil skulle annullere indberetningen af disse fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Henset til, at der med den foreslåede ordning foretages et valg for hele porteføljen, er det uklart, hvilke fordringer, der vil være omfattet af den beskrevne forpligtelse til at annullere indberetning til restanceinddrivelsesmyndigheden, og dette bør derfor præciseres.

Under alle omstændigheder, er det væsentligt, at det præciseres at fordringer, der skal inddrives ved privat inddrivelse og ikke kan komme i betragtning til modregning i opkrævningsfasen - ikke omfatter den situation, hvor skyldner i forbindelse med privat inddrivelse meddeler det kommunalt ejede forsyningssselskab transport i overskydende skat m.v.

Den beskrevne fremgangsmåde synes desuden at forudsætte, at der skal gives flere meddelelser til restanceinddrivelsesmyndigheden ud over den i forslagets § 1 b anførte *meddelelse*.

Af hensyn til de kommunale forsyningsvirksomheders håndtering af ordningen er det af afgørende betydning, at der i forbindelse med valget af privat inddrivelse alene skal gives én meddelelse til restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. *meddelelsen* efter § 1 b. En ordning, hvor der skal gives flere meddelelser om de samme krav, rummer således alt for stor risiko for tvivlsspørgsmål og u hensigtsmæssigheder i det hele taget.

Af hensyn til at undgå senere tvivlsspørgsmål bør det desuden sikres, at restanceinddrivelsesmyndigheden forpligtes til at kvittere for modtagelsen af meddelelsen over for den pågældende forsyningsvirksomhed.

Information fra Gældsstyrelsen

Vi vil gerne opfordre til, at styrelsen – gerne via foreningerne – sikrer, at der informeres om muligheden for at privat inddrivelse, konsekvenserne, nødvendig og konkret opfølgingsaktivitet fra virksomhedernes side.

Fælles forståelse for omkostninger, der kan pålægges debitor ved privat inkasso

Det er essentielt for alle berørte herunder skyldnere, Skatteministeriet og foreningerne, at der er en fælles forståelse for de omkostninger, der kan pålægges skyldnere, såfremt at privat inddrivelse vælges.

Advokat med speciale i inddrivelse og inkasso har lavet vedlagte oversigt, se bilag. Såfremt at Gældsstyrelsen ikke er enig, vil vi bede styrelsen om at give dette tilkende.

Overordnet er der tale om følgende omkostninger:

- Rykkergebyrer op til 3 stk. á 100 kr. (opkræves typisk af kreditor selv)
- Inkassogebyr 100 kr.
- Udenretligt inkassosalær
- Indenretligt inkassosalær (udenretligt fratrækkes, således at der reelt tillægges differencen op til det indenretlige)
- Mødesalær(er) for møde i fogedretten

BILAG 2

Udpantningsret og adgangen til at overvælde omkostninger på skyldner

Det følger af bemærkningerne side 41, at de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der har valgt privat inddrivelse med muligheden for på skyldneren at overvælde inddrivelsesomkostninger ved udenretlig inddrivelse og hos skyldneren kræve rykker- og inkassogebyrer vil opnå samme mulighed (for at overvælde omkostninger på skyldner), som private forsyningsvirksomheder har på nuværende tidspunkt.

Det er imidlertid ikke tilfældet i det omfang, den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds krav er tillagt udpantningsret

Dette skyldes, at det følger af retspraksis (jf. blandt andre UfR 2007.49V omtalt nedenfor) samt af artiklerne FM2009.207 og FM 2015.35), at hvis en fordringshaver kan vælge at gå direkte til udpantning (tvangsfuldbyrdelse i fogedretten), anses det ikke for relevant først at søge kravet inddrevet udenretligt, før kravet indbringes for fogedretten.

Dermed er forudsætningen for at vælte omkostningerne ved udenretlig privat inddrivelse over på skyldneren ikke opfyldt, idet omkostningerne ved privat udenretlig inddrivelse dermed i denne situation ikke anses for at være rimelige eller relevante (, jf. rentelovens § 9 a, stk. 1 modsætningsvis).

UfR 2007.49V:

"I medfør af arbejdsskadesikringslovens § 60 har rekvirenten udpantningsret for præmier, påløbne renter og andre omkostninger i mangel af rettidig betaling af præmie. Det er fogedretten, der i medfør af retsplejelovens § 478, stk. 2 foretager udlægget, og rekvirenten er ikke forpligtet til at give møde, jf. retsplejelovens § 492, stk. 2. Fogedretten finder herefter ikke, at udgifterne til fremmed inkasso ved en advokat kan anses for rimelige og relevante."

Landsretten stadfæstede kendelsen i henhold til de af fogedretten anførte grunde og med følgende tilføjelse:

"Kravet på præmierestance er uden særlig grund overgivet til advokat, som tog kravet til inkasso, idet sagen blev indbragt for fogedretten med henblik på foretagelse af udlæg."

Kim Rasmussen, dommer og næstformand i Ankenævn for biler, har omtalt spørgsmålet om adgangen til at opkræve udenretlige omkostninger for krav tillagt udpantningsret i en artikel i FM 2015.35:

"Eftersom Ankenævn for biler har udpantningsret, er det uberettiget, hvis det inkassobureau, Ankenævnet anvender, opkræver fremmedinkassoomkostninger efter bilag 1 i bekendtgørelse 601/2002, jf. f.eks. UfR 2007.49 V."

Af ovenstående følger, at såfremt en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed træffer valg om privat inddrivelse, vil dette indebære, at den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed ikke har mulighed for at overvælde omkostningerne ved udenretlig privat inddrivelse på skyldneren, såfremt der er tale om et krav, der er tillagt udpantningsret.

Heraf følger således også, at de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder med forslaget i vidt omfang *ikke* vil opnå samme mulighed (for at overvælte omkostninger på skyldner), som private forsyningsvirksomheder har på nuværende tidspunkt.

Hertil kommer, at det må antages, at virkningen af ovenstående vil være, at den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed i vidt omfang vil anmode den private inkassator om at indlevere sagen til fogedretten umiddelbart med henblik på tvangsfuldbyrdelse uden forinden at iværksætte udenretlige inddrivelsesforsøg.

Den udenretlige inddrivelse har hovedsagelig til formål at få etableret en kontakt til skyldner med henblik på at opnå betaling af kreditors tilgodehavende eller – såfremt betaling på én gang ikke er mulig - at få etableret en dialog med skyldner med henblik på at indgå en aftale om betaling af kravet, således at indenretlig tvangsfuldbyrdelse kan undgås.

På den baggrund vil det efter vores opfattelse ikke være i skyldners interesse, at den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed gives incitament til at undlade at søge kravet udenretligt.

Hertil kommer, at ovenstående desuden må antages at have den konsekvens, at mængden af sager, der indleveres til fogedretten med henblik på tvangsfuldbyrdelse forøges, hvilket heller ikke synes at være i domstolenes interesse.

Konsekvensen af ovenstående er, at i det omfang, der er tale om inddrivelse af et krav, der er tillagt udpantningsret, vil den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed med forslagets nuværende udformning ikke have mulighed for at overvælte omkostningerne udenretlig privat inddrivelse på skyldneren.

Det foreslås derfor, at der tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel i den foreslåede § 1 b til at kræve, at skyldneren betaler omkostninger i medfør af rentelovens §§ 9 a og 9 b *uanset udpantningsretten*, således at den tilsigtede retstilling, hvorefter de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der har valgt privat inddrivelse, opnår samme mulighed for at overvælte omkostninger på skyldner, som private forsyningsvirksomheder har på nuværende tidspunkt, reelt opnås.

BILAG 3

Oversigt over omkostninger, der kan pålægges debitor ved privat inkasso

Rykkergebyr

Rentelovens § 9 b, stk. 2: 3 stk. á 100 kr. (Gælder også ved opkrævning).

Inkassogebyr

Rentelovens § 9 b, stk. 3: 1 stk. á 100 kr. (Gælder kun ved inddrivelse).

Udenretlig inddrivelse

Udenretlig inddrivelse ved en anden (fremmedinkasso), jf. bkg. 601/2002, Bilag 1.

I det omfang udenretlig inddrivelse af en fordring sker ved en anden (f.eks. et inkassobureau eller en advokat), kan fordringshaveren kræve betaling af skyldneren for det hermed forbundne rimelige salærkrav i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Fordringshaveren kan dog *maksimalt* kræve, at skyldneren for den enkelte fordring skal betale følgende inkassobeløb:

Fordringer fra til	Inkassobeløb (ex. moms, jf. nedenfor)
0-1.000 kr.	350 kr.
1.001-2.500 kr.	600 kr.
2.501-5.000 kr.	850 kr.
5.001-10.000 kr.	1.100 kr.
10.001-25.000 kr.	1.450 kr.
25.001-50.000 kr.	1.950 kr.
50.001-100.000 kr.	2.450 kr.
100.001-250.000 kr.	3.300 kr.

250.001-500.000 kr.	5.500 kr.
500.001 kr. -	5.500 kr. + 1 % af den del af fordringen, der overstiger 500.000 kr.

Ved »fordring« skal forstås hovedkravet (inkl. moms) med tillæg af renter påløbet før forfaldsdagen, men ikke renter efter forfaldsdagen (morarenter). Endvidere skal medregnes administrationsgebyrer og andre gebyrer, som fordringshaveren i henhold til aftale er berettiget til at kræve betalt af skyldneren forud for forfaldsdagen, dvs. inden en eventuel betalingsmisligholdelse fra skyldnerens side.

Der kan kun medregnes moms af inkassobeløbene, hvis fordringshaveren ikke er momsregistreret.

Udenretlig inddrivelse ved fordringshaveren selv (egeninkasso), jf. bkg. 601/2002, Bilag 2.

I det omfang udenretlig inddrivelse af en fordring forstås af fordringshaveren selv, kan fordringshaveren kræve betaling for rimelige udgifter til henholdsvis udarbejdelse og indgåelse af en betalingsaftale med skyldneren (frivilligt forlig) og til administration heraf i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Fordringshaveren kan dog *maksimalt* kræve, at skyldneren for den enkelte fordring skal betale følgende inkassobeløb:

Fordringer fra til	Inkassobeløb (inkl. moms)
0-1.000 kr.	250 kr.
1.001-2.500 kr.	450 kr.
2.501-5.000 kr.	550 kr.
5.001-10.000 kr.	750 kr.
10.001-25.000 kr.	1.000 kr.
25.001-50.000 kr.	1.200 kr.
50.001-100.000 kr.	1.600 kr.
100.001-250.000 kr.	2.200 kr.

250.001-500.000 kr.	3.650 kr.
500.001 kr. -	3.650 kr. + 0,67 % af den del af fordringen, der overstiger 500.000 kr.

Ved »fordring« skal forstås hovedkravet (inkl. moms) med tillæg af renter påløbet før forfaldsdagen, men ikke renter efter forfaldsdagen (morarenter). Endvidere skal medregnes administrationsgebyrer og andre gebyrer, som fordringshaveren i henhold til aftale er berettiget til at kræve betalt af skyldneren forud for forfaldsdagen, dvs. inden en eventuel betalingsmisligholdelse fra skyldnerens side.

Indenretlig inkasso (Landsretspræsidenternes vejledende takster)

Når der iværksættes retslige skridt, enten i forbindelse med at der skal etableres et fundament (betalingspåkrav eller dom), såfremt kravet ikke er tillagt udpantningsret, eller i forbindelse med at kravet sendes til fogedretten med henblik på tvangsfuldbyrdelse.

- Vejledende takster pr. 1. juni 2017 ved betalingspåkrav (krav, der ikke er tillagt udpantningsret).
- Vejledende takster pr. 1. juni 2017 for inkassosager (krav tillagt udpantningsret, der sendes i fogedretten).

I begge tilfælde gælder det, at såfremt der er beregnet omkostninger til udenretlig inddrivelse ved en anden (fremmedinkasso), fratrækkes disse omkostninger i salæret efter landsretspræsidenternes vejledende takster.

Mødesalær for møde i fogedretten (Landsretspræsidenternes vejledende takster)

- Vejledende takster pr. 1. oktober 2014 for salærer i fogedsager

* * *

Det vil sige, hvis der vælges privat inkasso og forudsat, at der kan opkræves omkostninger for udenretlig inkasso, kan der i alt opkræves:

- Rykkergebyrer op til 3 stk. á 100 kr. (opkræves typisk af kreditor selv)
- Inkassogebyr 100 kr.
- Udenretligt inkassosalær
- Indenretligt inkassosalær (udenretligt fratrækkes, således at der reelt tillægges differencen op til det indenretlige)
- Mødesalær(er) for møde i fogedretten